

[Indenrigsministeren.]

Naar Forslaget overlader til Kommunerne, i hvilken Grad de vil omlægge Ejendoms-skylden til Grundskyld, betyder det, at Afgørelsen af hele dette Forhold henlægges netop dertil, hvor Virkningerne direkte bedst kan bedømmes. Der er Kommuner, der har en saadan Struktur, at en fuldstændig Overførelse af Ejendomsskylden til Grundskyld i dette Øjeblik vilde medføre urimelige Forskydninger, og jeg vil gerne i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Fisker, at jeg for min Del meget vel kunde tænke mig at give Kommunerne Adgang til at opretholde en særlig Afgift paa det egentlige Luksusbyggeri. Ærede Medlemmer, der erindrer det Forslag, der i 1919 blev forelagt her i Tinget af daværende Indenrigsminister Ove Rode, vil huske, at dette Forslag netop indeholdt Bestemmelser i saa Henseende, og jeg er overmaade villig til at optage en Drøftelse med det kommende Udvalg herom.

Men ved Siden af de Kommuner, hvor en saadan fuldstændig Overførelse af Ejendoms-skyld til Grundskyld i dette Øjeblik vil virke urimeligt, er der andre Kommuner, hvor det ikke vil være Tilfældet. Gaar man Kommunerne efter, viser det sig, at der er Snese af Kommuner, selvfølgelig fortrinsvis rene Landkommuner, hvor kun meget ringe Forskydninger vil finde Sted, oftest Forskydninger paa nogle faa Kroner, fra den ene Ejendom til den anden.

Jeg maa her knytte nogle Bemærkninger til de Beregninger af forskellig Art, som de ærede Medlemmer Hr. Pinholt, Hr. Fibiger og Hr. Duborg anstillede i deres Taler i Gaar. Det kan ikke nægtes, at har disse ærede Medlemmer maattet opgive at give egentlig Begrundelse for Modstanden mod Skattefritagelse for Nybygninger, har de til Gengæld boltret sig saa meget des lystigere paa det Omraade, vi her kommer til. Jeg maa imidlertid bedrøve de ærede Medlemmer med, at de Gasbomber, der i den Anledning sprang i Gaar, ikke ret længe vil kunne indhulle Sagens Realitet i Taage. Hvorledes er nemlig de Herrers Fremgangsmaade ved disse Beregninger? Ja, overfor Lovforslagets Bestemmelser, der tager deres Udgangspunkt i, at en Omlægning af Ejendomsskatterne fra Ejendomsskyld til Grundskyld i en Række Kommuner vil medføre uheldige Forskydninger, medens den i en Række andre Kommuner vil virke godt og rigtigt og derfor giver Kommunerne Adgang til selv at træffe Afgørelse med Hensyn til en eventuel Omlægning, idet netop den enkelte Kommune er den mest kompe-

tente til at skønne over, om Virkningen af Overflytningen indenfor denne Kommune er rimelig eller urimelig — overfor dette giver de Herrer sig til at foretage Beregninger over Omlægningen i de Kommuner, hvor Virkningen af en Overflytning vil være urimelig, og hvor altsaa Lovforslaget netop har tilsigtet at undgaa Overflytning, Kommuner, om hvilke de Herrer ved, at de ikke vil tillade Overflytning, og derefter siger saa de Herrer triumferende: der kan I se typiske Eksempler paa, hvorledes hele denne Lovgivning vil virke! Jeg ved ikke, om en saadan Fremgangsmaade i Diskussionen er særlig tiltalende, jeg vil i hvert Fald for mit Vedkommende ganske afvise en Diskussion paa dette Grundlag — fordi Grundlaget er falsk. Jeg afviser f. Eks. en Diskussion om det ærede Medlem Hr. Pinholts Eksempel med den store, rige Fabrik, der lettes for store Beløb, medens smaa Ejendomme i Kommunen faar uhyre Paalæg, for det ærede Medlem Hr. Pinholt ved, at ingen Kommune vil handle saaledes, og han ved, at Lovforslagets Affattelse netop tilsigter at undgaa noget saadant. Og paa samme Maade kan jeg med Rette afvise en Diskussion om de Eksempler, det ærede Medlem Hr. Fibiger fremkom med. Det ærede Medlem Hr. Fibiger udvælger sig, naar han skal afgive et sanddru Billede af Lovforslagets Virkninger, en af de største Stationsbyer, skønt han ved, at det netop er en af de Kommuner, hvor der ikke vil finde Omlægning Sted. Noget lignende kan jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, der græd sine salté Taarer over, at store Herregaardsbygninger, der var vurderet til 100 000 Kr., vilde faa Skattenedsættelse. Ja, hvor er det ikke ogsaa sørgeligt for det ærede Medlem at tænke sig dette, naar han og hans Parti nu i Aarevis har grædt over den Maade, paa hvilken de store Herregaardsbygninger er blevet mishandlet af Skattevæsenet! Det er utvivlsomt en ægte Harme, der kommer op i det ærede Medlem, naar han fremdrager et saadant Eksempel, som han ved ikke vil komme til at foreligge i det virkelige Liv. I øvrigt skal jeg sige, at de ærede Medlemmer har alle været saa forsigtige ikke at opgive, hvad det er for Kommuner, de har anstillet Beregninger over, og derved har de altsaa afskaaret mig fra enhver Kontrol af deres Beregninger; jeg kan altsaa ikke godkende Beregningerne, da jeg ikke har nogen Mulighed for at undersøge dem. Jeg afviser disse Skræmmebilleder, og jeg kan gøre det, fordi de Herrer selv ved, at Lovforslaget giver Kommunerne Adgang til at undgaa Urime-ligheder af den Art. De Herrers Beregninger